

Arrest

nr. 194 894 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 13 maart 2016 België is binnengekomen, diende op 24 maart 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 juni 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 30 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 24/03/2016
Overdracht CGVS: 07/04/2016*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 9 mei 2017 van 9u23 tot 13u18, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Adelhof, loco Meester Soenen, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren in de stad Marka, in de provincie Lower-Shabelle, in Zuid-Somalië, en te behoren tot de clan Ashraf. U heeft uw hele leven in de stad Marka gewoond. U heeft zeven jaar onderwijs genoten. Uw moeder had een theehuis in de stad Marka. Zij had dit theehuis opgericht wanneer u ongeveer 10 jaar was. In het jaar 2008 bent u met school gestopt, en sindsdien hielp u uw moeder in het theehuis. In het theehuisje verkocht u ook sigaretten. Uw broer werkte eerst ook in het theehuis, maar later werd hij lid van de veiligheidsdiensten en politie in de stad Marka. Deze politieagenten werden vaste klanten van u. Zij kwam ook khat kauwen in uw theehuis. In de maand juni van het jaar 2015 kwamen leden van de islamitische terreurorganisatie Al-Shabaab naar uw theehuis. Ze verboden u om de politieagenten als klanten te houden omdat deze tegen de religie zouden zijn en ze zeiden dat u anders zelf verantwoordelijk zou zijn voor de gevolgen. Toen de leden van Al-Shabaab vertrokken, heeft u uw moeder ingelicht. Zij raadde u aan de zaak te sluiten, maar aangezien u het geld nodig had, besloot u de zaak slechts een week te sluiten, en heeft u ze daarna weer geopend. Op 5 september 2015 trad u in het huwelijk met M. M. A., die u had leren kennen in uw theehuis. In de maand december van het jaar 2015 werd uw broer door Al-Shabaab gedood. Kort voor uw vertrek uit Somalië hebben de leden van Al-Shabaab u opnieuw opgezocht. Zij hadden u samen met uw echtgenoot M. gezien. Ze beschuldigden jullie van overspel, daar ze beweerden dat u niet op de islamitische manier gehuwd was. Naast deze beschuldiging, stelden ze ook dat u reeds eerder gewaarschuwd was over de bezoeken van de politieagenten aan uw theehuis. Ze hebben u ter plekke onmiddellijk ter dood veroordeeld. U zei dat u zou stoppen met uw theehuis en daarop vertrokken ze. U besloot te vluchten. U bent uit Marka vertrokken op 2 februari 2016. U vluchtte per bus richting Nairobi, in Kenia. U verbleef in Kenia van 8 februari tot 13 maart 2016. U reisde onder een vals paspoort en met behulp van een smokkelaar, met het vliegtuig naar België. U kwam aan in België op 14 maart 2016. U vroeg dezelfde dag nog asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er dient opgemerkt dat u uw beweerde Somalische herkomst niet aannemelijk heeft weten te maken. U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Marka, in de provincie Lager-Shabelle, Somalië. Uw verklaringen over uw streek van herkomst en uw onmiddellijke leefomgeving zijn immers uiterst merkwaardig en duiden enkel op het feit dat u geenszins affiniteit heeft met uw beweerdelijke regio van herkomst.

Vooreerst bleek u zeer onwetend en uiterst verwarrend omtrent recente gebeurtenissen in uw onmiddellijke leefomgeving, dit zowel met betrekking tot de islamitische terreurbeweging Al-Shabaab, als andere milities die in uw regio aanwezig zijn. U bleek enige kennis te hebben over de meer recente sociaal-politieke situatie in uw regio, maar wanneer dit meer in detail werd bevraagd, bleek uw kennis ondermaats en gaf deze enkel een ingestudeerde indruk.

Ten eerste, over de incidenten in uw geboortestad Marka, legde u zeer merkwaardige en uiterst onduidelijke verklaringen af. Gevraagd of er op het moment van uw vertrek uit de stad Marka – u vertrok in februari van het jaar 2016 (gehoorverslag CGVS, p.3) – naast troepen van de Somalische overheid, ook nog andere troepen in Marka aanwezig waren, antwoordde u dat [de islamitische terreurgroep] Al-Shabaab er aanwezig was, maar dat ze niet aan de macht waren (gehoorverslag CGVS, p.22). U stelde – heel vaag – dat ze soms de stad binnenkomen, en soms de stad gingen veroveren, maar dat de overheid officieel de macht had in Marka. Gevraagd wat u bedoelt met uw stelling dat zij soms de stad gingen veroveren, zei u – opnieuw heel algemeen – dat de overheid verdreven werd en dat Al-Shabaab terug aan de macht kwam, en dat Al-Shabaab daarna terug werd verdreven door de regering, maar dat Al-Shabaab er op dit moment niet aan de macht is. Gevraagd of u voorbeelden kan geven van periodes waarin Al-Shabaab de overheid terug uit Marka heeft verdreven, vroeg u eerst of er jaartallen moesten worden gegeven. Verduidelijkt dat dat niet het geval is, maar dat u het op uw eigen manier mag vertellen, antwoordde u opnieuw ontzettend vaag, dat het iedere keer anders is, en herhaalde u dat het iedere keer anders is, maar dat Al-Shabaab niet aan de macht is nu, dat de regering officieel aan de macht is, maar dat leden van Al-Shabaab daar wel komen om te doen wat ze willen. Opnieuw werd u verduidelijkt dat het belangrijk is om uitgebreid informatie te geven over uw eigen leven, en om gedetailleerd te vertellen over wat er gebeurde in de stad wanneer de overheid Al-Shabaab verdreef, en hoe u dat heeft beleefd, maar u antwoordde opnieuw, absoluut vaag, dat de ene keer Al-Shabaab aan de macht was en de andere keer de overheid, en dat dat meerdere keren is voorgekomen, en u herhaalde dat Al-Shabaab op dit moment niet de macht heeft in Marka. Een derde keer werd u uitgelegd hoe u de vraag zou moeten begrijpen, door te stellen dat u gevraagd wordt om te vertellen wat er allemaal is gebeurd op zo een dag dat Al-Shabaab de overheid heeft verdreven, en dat u het jaartal niet hoeft te geven, zoals personen ook over de aanslag in Brussel kunnen vertellen wat er is gebeurd, maar dat ze daarom het jaartal niet weten. U kon echter enkel stellen dat in Somalië elke dag iets gebeurt en dat niemand data van die gebeurtenissen bijhoudt of noteert, en dat men het niet vergeet wanneer er één aanslag gebeurt, maar dat je het enkel onthoudt wanneer men familieleden heeft verloren, maar dat dit dagelijks voorkomt (gehoorverslag CGVS, p.23). Toegelicht dat het slechts een voorbeeld was om u te verduidelijken hoe de vraag zou moeten worden begrepen, en een vierde keer gevraagd hoe u de gebeurtenissen in de stad heeft beleefd, en te vertellen over de gevechten in de stad, stelde u slechts opnieuw zeer algemeen – en naast de kwestie – dat Al-Shabaab in 2008 in de stad [Marka] was binnengekomen, en dat ze voordien de islamitische rechtbanken [ICU] waren, en dat ze van 2008 tot heden iedere keer iets gedaan hebben, en dat u niet kan zeggen welke perioden, maar dat er altijd wel iets was en dat ze altijd problemen veroorzaken. Er dient vastgesteld, dat u op geen enkele manier kan vertellen hoe u de door u genoemde gevechten in de stad – namelijk de overname van de stad Marka door Al-Shabaab of door de Somalische regeringstroepen – heeft beleefd, of concreet kan vertellen wat er is gebeurd, zelfs al werd u hiervoor herhaaldelijk de kans gegeven. Eveneens werd de vraag u verschillende keren verduidelijkt, maar u bleek geenszins in staat enig detail te geven over deze gebeurtenissen. Ook nadat u acht minuten werd toegestaan om met uw advocaat te overleggen, antwoordde u steeds zeer vaag op de vragen over de machtsovernames in de stad Marka. Gevraagd hoe lang Al-Shabaab de macht had over Marka, stelde u enkel dat ze in het jaar 2008 zijn binnengekomen, en dat voordien de islamitische rechtbanken aanwezig waren (gehoorverslag CGVS, p.27). Gevraagd wanneer de Somalische overheid dan terug de macht had over Marka, moest de vraag u eerst nog eens worden herhaald, waarna u weer een ontzettend vaag antwoord gaf. U stelde namelijk dat Al-Shabaab nooit echt werd verdreven, dat hun troepen nog altijd actief zijn, maar dat ze niet aan de macht zijn. Nogmaals geduid dat de vraag gaat over het officieel verdrijven van leden van Al-Shabaab uit de administratie van de stad Marka, wanneer ze dus werden vervangen door een administratie van de Somalische overheid, antwoordde u – wederom zeer vaag en algemeen – dat dit meerdere keren is voorgekomen, en dat Al-Shabaab door de regering is verdreven, en dat Al-Shabaab weer terug aan de macht kwam.

Uiteindelijk gevraagd wanneer dit de eerste keer gebeurde, namelijk de overname van de stad Marka door Al-Shabaab, antwoordde u dat het in het jaar 2014 was, en dat het nogmaals gebeurde in het jaar 2015. Dat u niet meer details zou kunnen geven over de recente gebeurtenissen in de stad Marka, en deze op geen enkele manier aan uw eigen leefwereld kan koppelen, maar slechts vage jaartallen kan geven van objectieve feiten, geeft enkel een ingestudeerde indruk, en zodoende doen uw verklaringen afbreuk aan uw beweerde herkomst uit de stad Marka, in Lager-Shabelle. Nochtans, geeft informatie aan dat Al-Shabaab inderdaad meerdere malen de stad Marka opnieuw heeft overgenomen of aangevallen, sinds het jaar 2013. Zo ook vlak na uw vertrek uit de stad Marka, in de maand februari van het jaar 2016, en wanneer u reeds in België was, in de maand juli van het jaar 2016. Naast het feit dat u niet in staat bent details te geven over één van deze verschillende keren dat Al-Shabaab de stad Marka terug overnam, en dat u eveneens niet in staat bent te vertellen hoe u dit heeft beleefd, is het ook zeer vreemd dat u geenszins aanhaalt dat dezelfde incidenten zich ook hebben voorgedaan na uw vertrek. Immers, gezien u stelde soms nog contact te hebben met uw neven, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u ook hiervan tenminste op de hoogte bent (gehoorverslag CGVS, p.22). Verder dient opgemerkt dat informatie aangeeft dat de eerste keer dat de islamitische terreurgroep uit de stad Marka verdreven werd door de Somalische regering, reeds voorviel in het jaar 2012 en niet in het jaar 2014 zoals u verkeerdelijk beweerde (gehoorverslag CGVS, p.27).

Ten tweede, was u ook niet in staat aan te geven wat de oorzaken zijn van de belangrijkste clanconflicten in uw regio. Deze conflicten woeden echter al sinds de burgeroorlog in de jaren negentig. Meer nog, deze conflicten zijn mede de oorzaak van de dood van uw vader, daar hij overleed ten gevolge van hoge bloeddruk die door zo'n conflict werd veroorzaakt (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd meer over dat specifieke incident te vertellen, stelde u dat er een conflict was tussen de clans Habar Gedir en Biyomaal, en dat zij elkaar beschoten. De mannen van de Habar Gedir-clan, hadden de leden van de Biyomaal-clan aangevallen in een restaurant. Gevraagd naar de reden van de aanval, stelde u dat er altijd een gevecht is tussen hen, zowel vroeger als nu. Gesteld dat er een reden zou moeten zijn voor zo'n gevecht, en gevraagd om welke redenen ze die dag die mensen beschoten, moest de vraag u eerst nog eens worden herhaald, waarna u stelde dat u de redenen van het conflict niet kent (gehoorverslag CGVS, p.8). Dat u niet op de hoogte blijkt van de redenen van deze conflicten, is des te opvallend. Indien u werkelijk uw hele leven in de stad Marka heeft doorgebracht, zoals u beweerde (gehoorverslag CGVS, p.22), zou u tenminste op de hoogte moeten zijn van de aanleiding van deze conflicten. Volgens informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, gaat het om territoriale oorzaken, waarbij de oorspronkelijke bewoners van de stad (de leden van de clan Biyomaal) het opnemen tegen inwijkelingen (de leden van de clan Habar Gedir). De stad Marka is namelijk het thuisland van de Biyomaal-clan, en leden van de Habar Gedir-clan hebben sinds lange tijd hun gronden proberen innemen. Dat u, terwijl u reeds uw hele leven in de stad Marka en de regio Lager-Shabelle woont, dit niet zou weten, is dan ook geenszins aannemelijk en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit deze stad, Marka.

Bovendien, ook wat betreft de clans die wonen in uw geboortestad Marka, was u over het algemeen uiterst onwetend. U stelde dat er steeds gevechten zijn tussen de Biyomaal-clan en Habar gedir-clan in de omgeving van Marka. Maar u bleek geenszins op de hoogte van de subclans van de Biyomaal die in uw stad leven (gehoorverslag CGVS, p.10). Dit terwijl informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, aangeeft dat het clansysteem in Somalië een centrale rol speelt en de hoeksteen is van de Somalische maatschappij. Dat u niet op de hoogte zou zijn van de subclans van de meest voorkomende clan in uw regio, namelijk de Biyomaal, die ook de oorspronkelijke bewoners zijn van de stad Marka, is dan ook danig weinig aannemelijk. Verder, bleek u ook niet op de hoogte van de meest belangrijke clans in Somalië. Gevraagd naar de grootste en belangrijkste clans in Somalië, antwoordde u dat het [de clans] Hawiye, Darood en Isaaq zijn (gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u er nog kent, vermeldde u dat er ook [de clan] Rahanweyn is. Nogmaals gevraagd of er nog zijn, antwoordde u dat u zich niet kan herinneren of er andere grote clans zijn. Nadat u zelf had aangehaald dat sommige clans tot de 0.5-categorie horen, en stelde dat de clans in Somalië verdeeld zijn in 4.5, namelijk de grote en de kleinere clans, werd u – opnieuw - gevraagd wie de vier grote clans dan zijn in Somalië, en opnieuw bleek u enkel de clans Hawiye, Darood en Isaaq te kennen, en stelde u – als verklaring voor uw onwetendheid – dat u niet goed bent in clans, en dat iedereen in Somalië zijn eigen clan kent, maar zich niet verder verdiept in andere clans (gehoorverslag CGVS, p.9). Deze verklaring weet echter absoluut niet te overtuigen. Uit informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat Somalische clans inderdaad politiek gerepresenteerd worden aan de hand van het 4.5-systeem. De vier grote clans zijn de Hawiye, Darood, Dir en Rahanweyn (of Digil/Mirifle). In geen geval heeft de clan Isaaq representatie gekregen als één van de vier grote clans in Zuid- en Centraal-Somalië.

Deze clan is immers de belangrijkste clan in een andere Somalische regio, namelijk Somaliland, en wordt gezien als subclan van de Dir-clan in Somalië. Nochtans heeft u zelf aangegeven dat het Somalische politieke systeem op het 4.5-systeem gestoeld is, maar uit uw antwoorden op andere vragen die u hieromtrent werden gesteld, blijkt u geenszins te kunnen aangeven welke clans hiermee worden bedoeld. Dat u de clan Isaaq zou opnoemen als één van de grootste clans in Somalië, die als zodanig worden gerepresenteerd in de Somalische regering, is danig opvallend en doet enkel afbreuk aan de door u beweerde herkomst uit Zuid-Somalie, meer bepaald de stad Marka in de provincie Lager-Shabelle. Deze verklaringen zijn bijzonder opvallend, daar u beweerde dat de clan Biyomaal in de stad Marka aanwezig is (gehoorverslag CGVS, p.7). Ook uit informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de Biyomaal-clan de dominante clan is in de regio Marka. Deze clan Biyomaal is een subclan van de Dir-clan, dat gezien wordt als één van de vier grote clans in Somalië. Dat u niet spontaan kon aangeven dat de Dir tot één van de vier grote clans in Somalië behoorde, terwijl de belangrijkste clan in de regio van herkomst, de clan Biyomaal, tot de Dir-clan behoort, maar u wel dacht dat de clan Isaaq er tot behoorde, terwijl deze de belangrijkste clan is in Noord-Somalie, is zeer opmerkelijk, en doet opnieuw afbreuk aan uw beweerde herkomst uit de stad Marka.

Verder, bleek u slechts zeer oppervlakkig op de hoogte van droogtes in Somalië en de regio Marka. Wanneer u gevraagd werd wanneer de meest recente droogte doorging in Somalië, kon u enkel heel kort antwoorden dat dit in het jaar 2011 was (gehoorverslag CGVS, p.27). Op zich dient reeds opgemerkt dat zich in de jaren 2016 en 2017 eveneens een serieuze droogte voordoet in Somalië – zoals informatie in het administratieve dossier aangeeft – en dat het feit dat u dit niet aangeeft reeds zeer opmerkelijk is. Te meer omdat u ten eerste, werd gevraagd wat de meest recente droogte was, en ten tweede, omdat u stelde soms nog contact te hebben met uw neven in Marka (gehoorverslag CGVS, p.22). De situatie in de regio Marka was in april 2017 dan ook kritiek, maar u kon dit geenszins aangeven. Daarnaast, kan u absoluut niets doorleefds vertellen over de door u wel aangehaalde droogte uit het jaar 2011 (gehoorverslag CGVS, p.27). U stelde zelfs dat u niets was overkomen in de periode van de droogte, omdat het voornamelijk in het hele land was, en dat de mensen op het platteland worden getroffen (gehoorverslag CGVS, p.28). Nochtans geeft informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, aan dat er in juli van het jaar 2011 een hongersnood werd uitgeroepen in de regio Lager-Shabelle, uw regio van herkomst. Dat u hiervan niets zou hebben gemerkt, of dat u tijdens die periode niets is overkomen, is in die zin al danig weinig aannemelijk. Uw moeder had immers een theehuis in de stad Marka, en sinds het jaar 2008 werkte u ook in dit theehuis (gehoorverslag CGVS, p.29). U was echter geenszins in staat aan te geven welke effecten deze droogte – en hongersnood – hadden op de werking van uw theehuis, al kreeg u hiertoe drie maal de kans. U kon enkel zeggen dat de landbouwgronden werden getroffen en dat het gevolg daarvan was dat er geen groenten naar de stad werden gebracht (gehoorverslag CGVS, p.28). Gevraagd wat daarvan de gevolgen waren op uw theehuis, gevraagd of de aanwezigheid van Al-Shabaab in de stad geen invloed had, en of u daarover gedetailleerd kan vertellen, kon u enkel opnieuw zeer algemeen vertellen dat het hele land door droogte werd geteisterd. U stelde dat u geen eten verkocht in uw theehuis, en dat u anders misschien inderdaad problemen zou hebben gehad door het tekort aan groenten, maar dat u enkel thee verkocht en dat er niets bijzonders was. Er dient opgemerkt dat deze verklaringen afbreuk doen aan de reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de stad Marka. Dat u niets bijzonders zou kunnen vertellen over een dergelijke ernstige droogte en hongersnood in uw regio, omdat u meende dat u niets is overkomen, is danig weinig aannemelijk.

Ten slotte, dient opgemerkt, dat ook de verklaringen over uw paspoort, de geloofwaardigheid van uw herkomst ernstig ondermijnen. Gevraagd of u ooit Somalische documenten heeft gehad omtrent uw identiteit, stelde u dat u vroeger eens een Somalisch paspoort had aangevraagd, maar dat die inmiddels is verlopen (gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd om welke redenen u dat paspoort aanvraagde, zei u – merkwaardig genoeg – dat het geen reden had en dat u het zo maar heeft aangevraagd. U wilde nergens heen reizen, maar u zag uw vrienden ook een paspoort aanvragen, dus u besliste er ook één aan te vragen. Daarbij stelde u – zeer verbazend – dat u het paspoort in de stad Marka aanvraagde, in het jaar 2010. U zou er 120 dollar voor hebben betaald. Echter, uit informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat men in Somalië sinds het jaar 2007 een paspoort kan aanvragen bij de migratiediensten in de steden Galkayo, Garowe, Bossaso en Mogadishu. Geenszins wordt in het document melding gemaakt van een mogelijkheid om in de stad Marka een Somalisch paspoort aan te vragen. Sinds 2009 kostte de uitreiking van een paspoort, dat samen met een Somalische identiteitskaart werd uitgereikt, slechts 80 dollar, en niet 120 dollar zoals u vermeldde. Gegeven deze informatie, kan geenszins geloof worden gehecht aan uw verklaringen een Somalische paspoort te hebben gehad die u heeft aangevraagd in de stad Marka, daar er daartoe geenszins een mogelijkheid is.

Daarnaast dient opgemerkt, dat u tijdens uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had gesteld nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort, hetgeen duidelijk tegenstrijdig is met uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS. U werd dan ook met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, maar uw verklaring hiervoor bleek absoluut niet overtuigend (gehoorverslag CGVS, p.19). U stelde immers dat men u tijdens het interview op de DVZ zou hebben gevraagd of u ooit een paspoort heeft gehad van andere plaatsen [dan Somalië]. Wanneer werd gevraagd welke andere plaatsen u bedoelt, stelde u dat u veronderstelde dat het om een paspoort van een ander land [dan Somalië] ging. Echter, de vragenlijst op de DVZ stelt zeer duidelijk dat de vraag om een eigen, legitiem paspoort gaat (zie Verklaringe DVZ, p.8, punt 24). Dat u op de DVZ zou verklaren dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort, om nadien, tijdens uw gehoor voor het CGVS, te verklaren dat u wél een paspoort heeft gehad, is dan ook geenszins aannemelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Marka, gelegen in de provincie Lager-Shabelle, Somalië. Derhalve kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die daar zouden hebben plaatsgevonden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, of een reëel risico zou lopen op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 9 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, p.24). U werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een enig middel aan als volgt:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en de beoordeling van tegenstrijdigheden en omissies in het asielrelaas, licht verzoekster het volgende toe:

“II.1.4 Vooreerst stelt verwerende partij dat verzoekende partij de incidenten in haar regio niet gedetailleerd zou kunnen weergeven. Zij valt over het feit dat verzoekende partij niet zou kunnen aangeven wanneer Al Shabab aan de macht kwam in haar dorp en hoeveel keer zij verdreven werden:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij betwist aldus niet dat verzoekende partij weldegelijk correct kon aangeven dat Al Shabab haar dorp verschillende malen heeft aangevallen en dat zij er de macht overnamen om na een tijd opnieuw verdreven te worden door de overheid. Zij verwacht echter - volledig onterecht - dat verzoekende partij kan vertellen over de gevechten die leidden tot de overname/verdrrijving van Al Shabab en dat verzoekende partij kan aangeven wanneer deze gebeurtenissen voorvielen. Verzoekende partij - een jonge vrouw zonder toegang tot enige informatiebron - kan moeilijk verwacht worden hierover gedetailleerde informatie te kunnen verschaffen. Zij heeft aangegeven dat er in haar dorp een strijd woedde tussen de overheid en Al Shabab en dat Al Shabab van tijd tot tijd verdreven werd. Hoe dat precies gebeurde en hoeveel keer het is voorgevallen weet zij niet. Dit betekent echter niet dat zij niet van Marka afkomstig zou zijn.

Verwerende partij dient een beetje redelijk te werk te gaan en rekening te houden met de levensomstandigheden en profiel van verzoekende partij. Zij heeft echter nagelaten dit te doen. Vervolgens verwacht verwerende partij dat verzoekende partij op de hoogte zou moeten zijn van de politieke gebeurtenissen van NA haar vertrek uit Marka, dus wanneer zij reeds in België was. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij is gevlucht omwille van haar problemen met Al Shabab en bevindt zich thans in een veilig land. Wanneer zij haar familie spreekt, bespreken zij niet de politieke toestand in het dorp, wel hoe het met hen gaat, hoe ze overleven,...

II.1.5. Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de OORZAAK van de clanconflicten in haar regio:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft correct aangegeven tussen welke clans er conflicten bestaan. Dit wordt niet betwist door verwerende partij.

Zij heeft eveneens verteld dat deze conflicten terug gaan naar een periode van voor haar geboorte. Ook dat moet verwerende partij beamen.

Verzoekende partij heeft met andere woorden correct aangegeven dat er conflicten zijn en tussen wie. Zij heeft van kleins af aan gehoord dat deze clan niet overeenkomen. Echter, als een jonge vrouw - en in de samenleving waarin zij diende te overleven - heeft zij zich nooit verdiept in de diepere achterliggende beweegredenen van de clanconflicten. Wat zij wel aangaf tijdens het gehoor, was dat het een grondconflict betrof.

Over de clanconflicten vertelde verzoekende partij namelijk het volgende:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10]

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoekende partij ten minste op de hoogte moet zijn van de oorsprong van deze conflicten... Welnu, zij heeft dat verteld, zoals ook duidelijk blijkt uit het gehoorverslag!!

Andermaal is verwerende partij aldus bijzonder onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan.

II.1.6 Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij bepaalde subclans in haar regio niet te kennen:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot eniq relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

Het wordt dor verzoekende partij niet betwist dat de clans een belangrijke rol spelen in de Somalische samenleving. Echter, men mag geen encyclopedische kennis verwachten van verzoekende partij over de verschillende (sub)clans in haar regio.

In casu heeft verwerende partij alle relativiseringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij volledig aan de kant geschoven.

Zo blijkt uit het gehoor dat zij een erg uitgebreide kennis heeft, zowel over haar eigen clan als de clans in haar dorp/ Regio:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8, 9 en 10]

De kennis van verzoekende partij reikt echter veel verder dan dat. Zo kende zij de président van Somalië, de gouverneur van Lower Shabelle:

[gehoorverslag, stuk 5, p. 11 en 12]

Zij kende de politiekantoor, de verschillende moskeeën en in welke dorpen ze gelegen zijn. Zij gaf een gedetailleerde omschrijving van de weg van haar huis naar haar school,...

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12, 15 en 16]

Maar er is meer. Verzoekende partij kon ook zonder moeite verschillende dorpen rondom haar eigen dorp opnoemen. Dit wordt tevens niet betwist door verwerende partij.

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 20 en 21]

Verzoekende partij gaf ook zeer specifieke informatie, zoals de onthoofdingen door AL Shabab en waar in het dorp deze plaatsvonden:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 25 en 26]

Deze overvloed van informatie die verzoekende partij gaf, wordt op geen enkel ogenblik vermeld of betwist door verwerende partij. Zij kiest er voor om zich te focussen op pietluttigheden en de enkele vragen waarop verzoekende partij het antwoord schuldig moest blijven.

Zo stelt zij dat verzoekende partij inderdaad op de hoogte is van de droogte van 2011, maar vindt de 'beleving' van verzoekende partij ervan 'niet doorleefd'.

Daarnaast verwacht zij ook hier dat verzoekende partij op de hoogte moet zijn van de droogte van april 2017 (dus wanneer zij aldus in België verblijft).

Dergelijke subjectieve manier van redeneren en het compleet negeren van de kennis van verzoekende partij schendt op flagrante wijze het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalie, Marka afkomstig is.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.9 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster een advies neer van UNHCR in het kader van de asielaanvraag van mevrouw Y. van 9 oktober 2009 (stuk 3).

2.1.3. Ter zitting legt verzoekster nog een aanvullende nota neer met een attest van 5 oktober 2017 van psycholoog L. Di Bartolomeo dat zij sinds augustus 2017 wordt begeleid.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting in het verzoekschrift hierover laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster merkt ten onrechte op dat de bestreden beslissing zou zijn gesteund op het feit dat verzoekster niet zou kunnen aangeven wanneer Al Shabaab aan macht kwam in Marka en hoeveel keer zij er zijn verdreven. In de bestreden beslissing wordt immers terecht vastgesteld dat verzoekster op geen enkele manier kan vertellen hoe zij de gevechten in de stad beleefde die gepaard gingen met de overname van de stad Marka door Al Shabaab of de Somalische regeringstroepen. Verzoekster kan geen enkele concrete anekdote aanhalen van wat er is gebeurd en hoe zij dit zelf heeft ervaren. Zij kan zich thans ook niet verdedigen met het argument dat zij een jonge vrouw was die geen toegang had tot informatie, aangezien zij sinds 2008 zou hebben gewerkt in een theehuisje en dit theehuisje werd bezocht door agenten. Het is dan ook ongeloofwaardig dat verzoekster niet meer in detail over de recente gebeurtenissen in Marka kan vertellen en zij deze gebeurtenissen niet op een doorleefde manier aan haar eigen leefwereld kan koppelen. Waar de bestreden beslissing ook nog bijkomend vermeldt dat er ook vlak na verzoeksters vertrek in februari en juli 2016 gevechten waren in Marka waarbij Al Shabaab heeft geprobeerd om de stad terug over te nemen, dient dit, samen gelezen met de vorige vaststellingen, geenszins als onredelijk te worden beschouwd, aangezien zij nog in contact zou staan met haar familie in Marka. Er kan dan ook worden verwacht dat verzoekster zich informeert naar de problemen die haar ertoe hebben gebracht om een asielaanvraag in te dienen in België. De aanwezigheid van Al Shabaab lag immers aan de basis van verzoeksters voorgehouden problemen in Marka.

Verzoekster stelt de motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht door haar verklaringen over de oorzaken van de belangrijkste clanconflicten uit haar regio te herhalen en erop te wijzen dat zij tijdens het CGVS-interview eens heeft gezegd dat de Habar Gedir en de Biyomaal "soms" omwille van gronden vechten. Dit betreft een algemene stelling, waarbij verzoekster onvoldoende blijkt geeft dat territoriale belangen de oorzaak zijn van de conflicten tussen beide clans. De vaststelling blijft ook overeind dat verzoekster eerder heeft aangegeven dat zij niet weet wat de oorzaak was van het schietincident tussen beide clans in 2015, terwijl dat incident volgens verzoekster ook zou hebben geleid tot de dood van haar vader, daar hij overleed ten gevolge van een hoge bloeddruk die door dergelijk conflict werd veroorzaakt.

Verzoekster kan niet verwijzen naar het feit dat zij niet kan lezen of schrijven om haar gebrek aan kennis van de clans in haar regio te relativiseren. Bovendien betwist verzoekster niet dat zij geen subclans kent van de Biyomaal en dat zij niet spontaan kan vertellen over de Dir die tot een van de vier grote clans in Somalië behoort, en de belangrijkste clan in haar regio van herkomst, de Biyomaal, tot de Dir behoort. Verzoekster stelde nog verkeerdelijk dat zij dacht dat de clan Isaaq tot de Dir behoorde, terwijl deze clan de belangrijkste clan is in Noord-Somalië. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan verzoeksters voorgehouden herkomst uit Marka, in Zuid-Somalië. Het louter herhalen van haar verklaringen over andere elementen uit het CGVS-interview en de vaststelling dat deze niet worden betwist in de bestreden beslissing, is op zich onvoldoende om te kunnen vaststellen dat deze verzoeksters herkomst uit Marka aannemelijk maken. Verzoekster kan ook niet ernstig volhouden dat haar relaas niet correct werd beoordeeld, nu zij geenszins de motieven betwist met betrekking tot het feit dat zij niet in staat was aan te geven welke impact de droogte en hongersnood in 2011 had op de werking van haar theehuisje, ook al werd verzoekster meermaals uitgenodigd om dit toe te lichten. Ook het feit dat zij niet kon aangeven dat in 2016 en 2017 de inwoners van Marka nog zeer recent een extreme droogteperiode meemaakten, terwijl zij nog regelmatig contact had met haar neven in Marka, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar herkomst uit die regio.

Tot slot laat verzoekster de motivering over haar tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het al dan niet hebben van een Somalisch paspoort ongemoeid. Ook deze argumenten zijn correct en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Het attest dat verzoekster ter zitting neerlegt stelt louter dat zij wordt opgevolgd door een psycholoog sinds augustus 2017. Het attest is dermate summier dat hieruit geenszins kan worden vastgesteld dat zij een kwetsbaar profiel heeft. Gelet op de bovenstaande vaststellingen werd reeds vastgesteld dat verzoekster niet kan worden geloofd over een aantal relevante aspecten van haar asielaanvraag. Aan de inhoud van het voorgelegde attest, dat pas werd opgemaakt op 5 oktober 2017, nadat duidelijk werd dat verzoekster haar zaak diende te komen toelichting voor de Raad, kan slechts een ondersteunende bewijswaarde worden toegekend, indien zij voldoende geloofwaardig wordt geacht. Dit is echter niet het geval.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit het bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt recent verbleven te hebben in Marka, in het district Marka, in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Marka, in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2 en 24).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP